

Άγιος Δημήτριος

29 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018

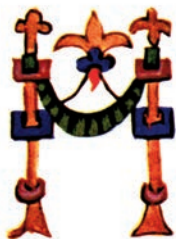
ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(Ματθ. ιδ΄ 22-34)

(Α΄ Κορ. γ΄ 9-17)

Το ευλοῖ#μένο θάρρος

«Ευθέως δε ελάλησεν αυτοῖς ο Ιησούς λέγων, θαρρασεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβείσθε.»

ετά από το θαῦμα που αναφερόταν στον χορτασμό των πεντακισχιλίων που πρόβαλε η Εκκλησία μας την περασμένη Κυριακή, ο Ιησούς βλέποντας και τον θαυμασμό του λαού υπέδειξε στους μαθητές Του να μπουν σ΄ ένα πλοιάριο και να περάσουν στην απέναντι όχθη της λίμνης. Το πλήθος το απέλυσε και ο ίδιος ανέβηκε στο όρος για να προσευχηθεί. Και ενώ ο Ιησούς προσευ

χόταν οι μαθητές βρίσκονταν στο μέσο της λίμνης και ταξίδευαν. Ξεσπά ξαφνικά καταιγίδα που μαζί με τις θύελλες και τους δυνατούς ανέμους άφηναν το πλοιάριό τους σε φοβερούς κινδύνους. Οι μαθητές προσπαθούσαν απεγνωσμένα να βρουν στήριγμα για να κρατηθούν, αφού η κατάσταση σύμφωνα με την περιγραφή του Ευαγγελίου, ήταν πολύ σοβαρή. “Το δε πλοῖον ἤδη μέσον της θαλάσσης ην, βασανιζόμενον υπό των κυμάτων.” Ὡρες ολόκληρες βασανίζονταν από τη φοβερή καταιγίδα και τους ισχυρούς ανέμους που δεν έλεγαν να κοπάσουν με τίποτε. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η αντοχή τους είχε φθάσει στα όρια.

Σωτήρια παρουσία

Στην πιο κρίσιμη όμως στιγμή εμφανίζεται ο Ιησούς “περιπατών επί της θαλάσσης”. Σίγουρα δεν τους είχε εγκαταλείψει αλλά τους είχε αφήσει να δεχθούν τη δοκιμασία ώστε να ενισχυθεί η πίστη τους. Τους είχε αφήσει για να διδαχθούν ότι

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

χωρίς τη δική Του παρουσία οι ανθρώπινες δυνάμεις αποβαίνουν μάταιες.

Με την προσταγή του Χριστού, ο ενθουσιώδης Πέτρος περπάτησε πάνω στα αφρισμένα κύματα που στην περίπτωση αυτή έγιναν σαν στερεό έδαφος. Το πιο σημαντικό που θα πρέπει να προσέξουμε και από το οποίο θα πρέπει να διδαχθούμε πάρα πολλά είναι ότι όσο ατένιζε το πρόσωπο του Διδασκάλου του περπατούσε πάνω στα κύματα χωρίς να έχει καμιά δυσκολία. Μόνο όταν έχασε από το βλέμμα του τον Σωτήρα και περιορίστηκε να βλέπει τα νερά της θάλασσας φαίνεται να τον κυρίευσε η ολιγοπιστία. Τότε άρχισε να καταποντίζεται. “Ευθέως δε ο Ιησούς εκτείνας την χείρα επελάβετο αυτού και λέγει αυτώ. Ολιγόπιστε! εις τί εδίστασας;” Όταν ο Ιησούς μπήκε στο πλοίο εκόπασε ο άνεμος.

Πέλαγος και η ζωή μας

Η διήγηση μας θυμίζει ότι και η δική μας ζωή μοιάζει με πέλαγος το οποίο καλούμαστε να διαπεράσουμε για να φθάσουμε στο αιώνιο λιμάνι που είναι η αγάπη του Κυρίου μας. Στην πορεία μας ξεδιπλώνονται πάρα πολλοί κίνδυνοι και δυσκολίες. Σημασία έχει να ατενίζουμε σταθερά το Χριστό ο οποίος μπορεί να μας κρατάει όρθιους μπροστά στις θεελλώδεις τρικυμίες που υψώνονται απειλητικά στο πέρασμά μας. Αντίθετα, όταν τον χάσουμε, όπως προς στιγμή έγινε με την περίπτωση του Πέτρου, μας καταλαμβάνουν ανασφάλειες που μας αφήνουν πλήρως εκτεθειμένους στις διάφορες παγίδες που μας περιτριγυρίζουν. Ας έχουμε πάντοτε στη θύμησή μας το “θαρσεείτε, Εγώ ειμί, μή φοβείσθε”.

Αγαπητοί αδελφοί, με το πρόσταγμα αυτό του Κυρίου μας που θεμελιώνεται στη βάση της πίστεως που μας προσφέρει η Εκκλησία μας, μπορούμε να πλέουμε εκ του ασφαλούς στα όποια πελάγη της ζωής και να ακολουθούμε την πορεία που οδηγεί στην Ουράνια Βασιλεία. Να ακολουθούμε την πορεία εκείνη στη βάση της οποίας η αγάπη του Κυρίου μας θα είναι ο ασφαλής οδηγός σε κάθε μας βήμα. Κι αν βρεθούμε σε δύσκολες στιγμές και σε δοκιμασίες ας αναφωνούμε και εμείς όπως ο Πέτρος, το “Κύριε σώσον με”.

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐπρωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης ὁ μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπήλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σέ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· ὁ δὲ εἶπεν, Ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

βωτεινές Τροχιές

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΙΛΑΣ, ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ, ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ, ΚΡΗΣΚΗΣ και ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ οι Απόστολοι
• **Η ΑΓΙΑ ΙΟΥΛΙΤΤΗ** από την Καισαρεία

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΙΛΑΣ, ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ, ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ, ΚΡΗΣΚΗΣ και ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ οι Απόστολοι

Όλοι οι Άγιοι αυτοί ήταν από τους εβδομήκοντα μαθητές του Κυρίου και όλοι υπηρέτησαν το Ευαγγέλιο του Χριστού "εν κόπῳ και μόχθῳ, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν λιμῳ και δίψει, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι"¹. Δηλαδή, υπηρέτησαν τον Κύριο με κόπο και μόχθο, με αγρυπνίες πολλές φορές, με πείνα και δίψα στις μακρινές οδοιπορίες, με νηστείες, με ψύχος και γυμνότητα. Πράγματι, ο μεν Σίλας στους Φιλιππούς της Μακεδονίας χτυπήθηκε και φυλακίστηκε μαζί με τον Παύλο (Πραξ. 1στ'25-39). Και αφού έπειτα ακολούθησε τον Παύλο σε πολλές περιοδείες του, έγινε επίσκοπος Κορίνθου. Ο δε Κρήσκης εμόχθησε σαν επίσκοπος Καρχηδόνας. Ο Σιλουανός, σαν επίσκοπος Θεσσαλονίκης, όπου έκανε πολλούς αγώνες και υπέστη πολλά βάσανα για τη διάδοση του Ευαγγελίου. Με τον ίδιο τρόπο αγωνίστηκε και ο Επαινετός, σαν επίσκοπος Καρθαγένης. Αλλά και ο Άγιος Ανδρόνικος με τους ίδιους κόπους και στερήσεις αγωνίστηκε για την πίστη στο Ευαγγέλιο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

1. Β' προς Κορινθίους, 1α' -27.

Απολυτικό. Ήχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Οι θείοι Απόστολοι, ως ουρανοί λογικοί, την δόξαν αστράψαντες, του κενωθέντος εν γη, συμφώνως υμνείσθωσαν, Κρήσκης Σιλουανός τε, και ό ένθεος Σίλας, άμα συν Ανδρονίκω, Επαινετός ό θεόφρων Χριστόν γαρ ικετεύουσι, σώζεσθαι άπαντας.

Η ΑΓΙΑ ΙΟΥΛΙΤΤΗ από την Καισαρεία

Η αγία Ιουλίττη έζησε στην Καισαρεία της Καππαδοκίας και υπήρξε στα χρόνια του Μεγάλου Βασιλείου, ο όποιος έτρεφε μεγάλη υπόληψη προς αυτή, λόγω της ευσέβειας και των πολλών αρετών της. Η Ιουλίττη είχε μεγάλη περιουσία και πολεμήθηκε από κάποιο πλεονέκτη και άρπαγα ισχυρό, που την έμπλεξε σε δίκες και κίνησε εναντίον της ψευδομάρτυρες. Η Ιουλίττη παρακάλεσε τον Μεγα Βασίλειο να την προστατέψει. Αυτός, γνωρίζοντας το δίκιο της, δέχτηκε και έγραψε στον Παλλάδιο, άνδρα χρηστό και θεοφοβούμενο, να συνηγορήσει υπέρ της Ιουλίττης στον έπαρχο. Στην ίδια γράφει για να την ενδυναμώσει ότι "δυνατός δε ο άγιος (θεός) διαγαγείν σε πάσης θλίψεως, μόνον εάν αληθινή και γνησία καρδιά έλπίσωμεν έπ' αυτόν". Τελικά ο αντίδικος της Ιουλίττης την κατάγγειλε ότι έβριζε τα - υπέρ της ειδωλολατρίας - διατάγματα του Ιουλιανού. Όταν ρωτήθηκε γι' αυτό η Ιουλίττη, απάντησε ότι καταδικάζει την ειδωλολατρία και καθήκον της είναι να ενισχύει τους χριστιανούς στην αληθινή πίστη. Για την ομολογία της αυτή, καταδικάστηκε και ρίχτηκε στη φωτιά.

Επιμέλεια και εκτύπωση Χριστιανικής Κίνησης "Ο Άγιος Δημήτριος"
"Ο Καλός Σαμαρείτης", και λοιπών φιλανθρωπικών έργων της ενορίας.